

Lea Puhang
Märts, 1996

J Ö U L U I N G E L

TEGELASED: ema
isa
vanaema
jõuluingel
jutustaja
lapsed: Kristi
Maria
Hannes

I

Ema ja lapsed küpsetavad piparkooke.

Ema: Nii, ongi viimane plaaditais piparkooke peaaegu valmis.

Maria: Ema, kas siis hakkame jõulukuuske ehtima?

Ema: Aeg on juba hiline. Me võime seda ka hommikul teha.

Lapsed (koos): Ehime täna!

Ema: Hea küll, ühe ilusa valge jõuluingli jõuame veel tänagi valmis teha, kui te kõik aitate.

Lapsed (koos): Ja, me aitame!

Hannes: Kus inglid elavad?

Ema: Taevas.

Maria: Kas seal, kus Jeesus?

Ema: Ja.

Kristi: Mida inglid teevad?

Ema: Nad aitavad Jeesust ja hoiavad kõiki häid lapsi igasuguste ohtude eest.

Kristi: Kuidas inglid teavad, kes hea laps on?

Ema: Inglid näevad ja kuulevad kõike.

Hannes: Kas nii, nagu päkapikudki?

Ema: Inglid teavad veel palju rohkem, sest nemad näevad ka seda, mida me salaja teeme ja mõtleme.

Kristi: Kas nad meid ka näevad?

Ema: Muidugi. Nii, ongi piparkoogid valmis. Vaja vaid ahju küpsema panna.

Maria: Nüüd hakkame jõuluinglit meisterdama.

Kristi (mõtlikult): Mina pean veel jõuluvana jaoks salmi õppima, tehke teie.

Ema, Maria ja Hannes lähevad ära. Kristi läheb jõulukuuse juurde, võtab raamatu kätte, kuid ei loe. Mõtleb valjusti:

Kristi: Ema ütles, et inglid näevad ja teavad kõike, ka seda, mis salaja tehakse. Ja et nad ainult häid lapsi hoiavad... Aga mis siis minust saab? Võtsin eile salaja vanaema prillid ja tegin need mängides katki. Pärast valetasin, et ei tea, kuhu prillid kadusid. Vanaema ei saagi nüüd lehte lugeda ega salli kududa... Ja isa uue raamatu löikasin katki. Need pildid seal olid ju nii ilusad... Huvitav, kas ta on seda juba märganud?
(kurvalt) Mind küll ingel ei hoia.

Röömsalt tulevad Maria ja Hannes. Neil on käes omatehtud jõuluingel.

Maria: Näe, Kristi, kui ilus ingel. Paneme selle kuuse otsa. Sellest saab meie kõige ilusam jõuluehe.

Hannes: Mina olen nüüd küll unine. Kas sina, Kristi, ei tulegi veel magama. Homme on juba jõuluõhtu.

Kristi: Ma pean veel natuke salmi kordama.

Teised lähevad ära. Tuba on hämar.

Jutustaja: Tuba jääb vaikseks. Peagi saab uni ka mureliku Kristi üle võimuse. Siis näeb ta imelist und, nagu oleks kuusele riiputatud jõuluingel saanud elavaks.

Ingel: (Hüüab vaikselt): Kristi! Kristi!

Kristi: Kes mind hüüab?

Ingel: See olen mina, jõuluingel. Kas sa ei tunne mind?

Kristi: Sina siis oledki ingel!

Ingel: Ma märkasin, et oled siin kuuse all uinunud. Tuba on päris jahe ja sul pole sooja tekki. Tulin sind soojendama, et sa haigeks ei jääks.

Kristi (imestunult): Tulid mind soojendama? Aga ema ütles, et...

Ingel: Ma tean, mida sa mõtled. Aga sa ju tahad andeks paluda?

Kristi: Tahan! Ma tahaksin seda kohe praegu teha.

Ingel: Muidugi. Sa teedki seda kohe, kui hommikul ärkad. Homme on jõuluõhtu, Jeesuse sünnipäev. Siis võivad kõik röömsad olla, sest Jeesus hoiab ja kaitseb kõiki, kes oma pahateod andeks paluvad. Kui ka sina seda teed, on see temale parim sünnipäevakink.

Kristi (röömsalt): Ma teen seda!

II jutustaja: järgmistel hommikul

Hommik. Ema, isa, Maria ja Hannes istuvad söögilauas. *Loevad söögipalvu.*

Ema: Huvitav, kuhu see Kristi jääb? Ja vanaema pole ka veel tulnud. Ta on muidu alati nii varane...

Isa: Keegi on mu uue raamatu katki lõiganud. Ei tea, kellele ma kallil jõululaupäeval nüüd viitsa pean andma?

(Laste poole nõudlikult): Kas teie teate sellest midagi?

Lapsed (koos): Meie ei ole midagi teinud.

Ema (ohates): Kogu aeg peab keegi mingi pahandusega hakkama saama.

Tulevad Kristi ja vanaema. Käest kinni, röömsate ja salapärase nägudega.

Ema: Kuhu te ometi jäite? Söök jahtub ära.

Vanaema: Meil olid omad tähtsad jutud. Eks ju, Kristi?

Kristi (noogutab): Ema, kas ma võin pärast hommikusööki koos vanaemaga välja minna? Ma aitan tal uusi prille osta.

Ema: Olgu pealegi. Aga kes mul kuuske aitab ehtida?

Hannes ja Maria: Meie! Meie aitame!

Ema: Tore!

Kristi (vaikselt isale): Issi!

Isa: Mis on?

Kristi: Anna andeks, et ma sinu raamatust pildid välja löikasin.
Ma enam kunagi ei tee nii.

Isa: Ah sina siis olidki see paharet! Aga olgu pealegi. Kui sa just andeks palud...

Kristi: Palun!

Isa: Muide, mul oli ka linna asja. Võin teid autoga siis prillipoodi ka viia.

Kristi: Tore!

Isa, vanaema ja Kristi hakkavad minema.
Ema ja teised lapsed lähevad kuuske ehtima.

Ema: See jõuluingel siin kuuseoksal paistab täna nagu veelgi ilusam, kui eile öhtul. Nagu päris ingel.

Lapsed: Tõesti, ka meile tundus nii!

EESRIIE

Jutustaja: Jõuluöhtul oli kogu pere kuuse ümber koos. Eriti rõõmus oli aga Kristi, sest tal oli oma saladus. Ta oli kõnelnud ehtsa jõuluingliga ja teinud Jeesusele sünnipäevakingi, paludes andeks kõik oma pahateod. (saali poole) Kas ka teie tahaksite seda teha?